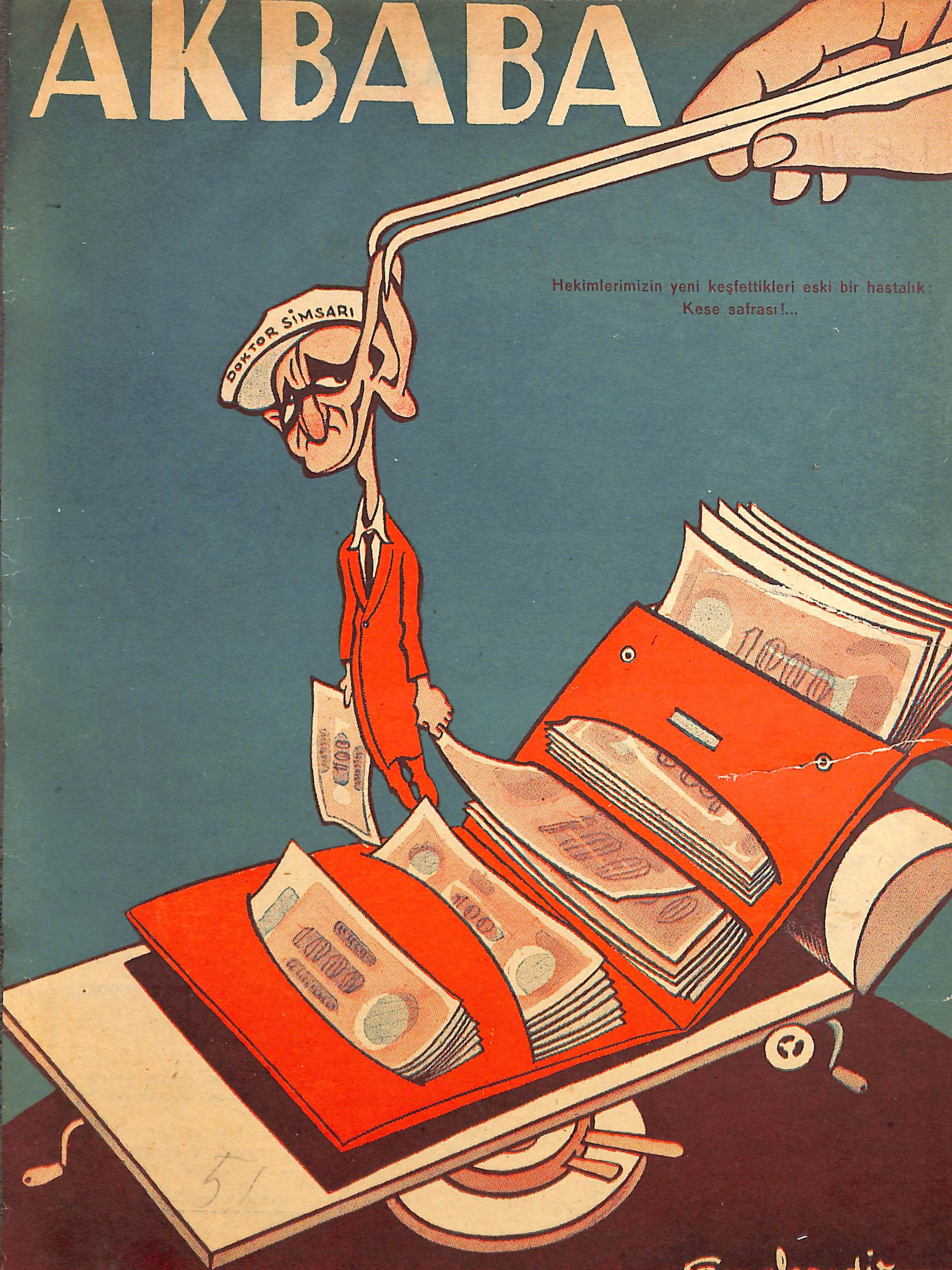

AKBABA
DOKTOR SİMSARI
Hekimlerimizin yeni keşfettikleri eski bir hastalık:
Kese safrası!...

HAFTANIN SEÇME KARİKATÜRLERİ

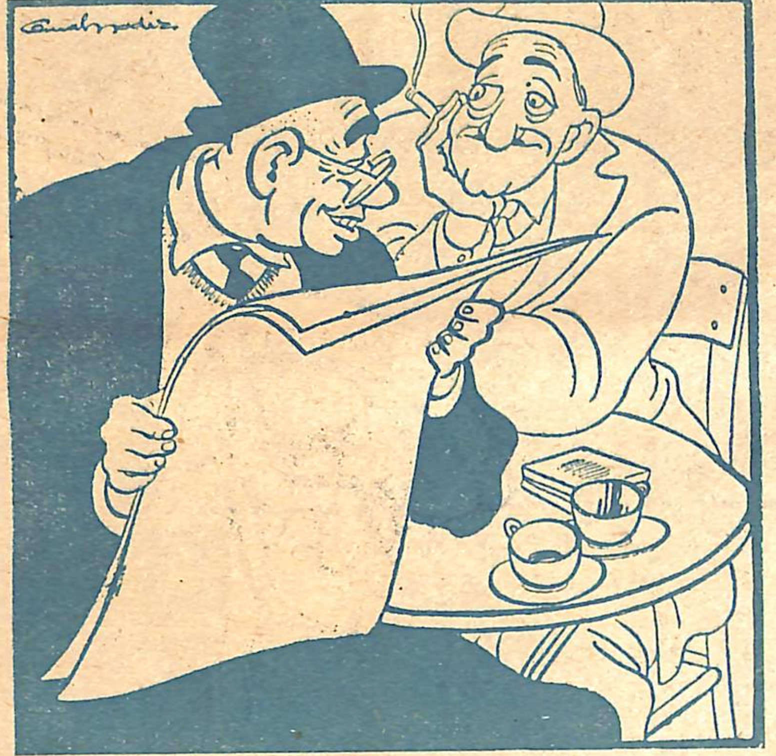

AYLIK TRAMVAY KARTLARI KALDIRILACAKMIŞ

— Gazetelerden —

Bayan — Kart!..
Biletçi — Nafile bayan, artık geçmiyor!.

— *Şaka* —

— Harb sonu dünyasında kavga, dövüş olmıyacakmış!..
— İyi ama insan oğlu kime cart curt edecek?..
— Merak etme, evlilik baki!..

— *Cumhuriyet* —

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ
ÇIKAR, SİYASÎ
MİZAH MECMUASI

İDAREHANE
İstanbul, Ankara caddesi, No 47
Telefon : 22129

ABONE
Türkiyenin her tarafı için:
Seneliği 1000, altı aylığı 500,
üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere:
Seneliği 2000, altı aylığı 1000,
üç aylığı 500 kuruş.

15 Mart, 1945 Perşembe,
Sayı: 51

20 Kuruş

31 MART 1945

**İşte akılda tutulacak bir tarih..
Çünkü bu tarihe kadar**

İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI

**alanlar arasında
31 Mart 1946 - da**

Kur'a ve ikramiyeler dağıtılacaktır:

1. — 500 lira değerinde bir taksitli ev cüzdanile birlikte 3000 liralık bir arsa. (Çiftehavuzlarla Göztepe arasında)
2. — 3000 liralık bir arsa. (Çiftehavuzlarla Göztepe arasında)
3. — 500 lira değerinde bir taksitli ev cüzdanı.

31 marttan kur'a tarihine kadar devamlı olarak hesapta kalacak her 100 lira için bir kur'a numarası verilecektir.

1944 yılı sonuna kadar cüzdan almış olanlar, evvelce ilân edilen 9 eylûl EV kur'asına olduğu gibi, yeni mevduatlarile de bu yeni kur'aya iştirak edeceklerdir.

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

Netice !

Akbabanın öbür dünya muhabiri bildiriyor :

Bugün fevkalâde küçük ve çok dikkate değer bir mahlûk yeryüzünün İstanbul merkezinden Ahrete geldi. Aramızda geçen konuşmayı bildiriyorum:

Ben — Siz kimsiniz kuzum?

O — "Gece sıhhat merkezi„

Ben — Ne kadar küçüksünüz böyle?

O — Doğmadan öldüm..

Ben — Neden ? Anlatır mısınız?

O — Anlatayım.. İstanbulda hastalar için Gece sıhhat merkezleri dünyaya getirmek karar altına alınmıştı. Her gece bir doktor nöbet tutacaktı. Bu hususta doktorlara müracaat ettiler. Bir konsültasyon yapıldı, neticede ben buraya göçtüm..

Ben — Allah Allah.. Hâlâ anlıyamadım..

O — Bunda anlaşılamıyacak bir şey yok bayım , o kadar doktorun meşgul olduğu bir mahlûktan hayır mı gelir?

Feryatlariyle inledi. Reis devam etti :

— İkinci mesele kullanırlarsa o doktorları Haysiyet divanı yolıyle mi, teşhir yolıyle mi, yoksa kanun yolıyle mi cezalandıralım?

Akil Muhtar söz istedi :

— Divanlar ve komisyonlar marazı müzminleştirir. Teşhir kimsenin işine gelmez, zira hekimliğin kredisini bozar, birçok meslekdaşlar zarar görür. Kanun yolu ise imkânsızdır, çünkü kanuna göre ticaret ve her türlü komüsyonculuk serbest..

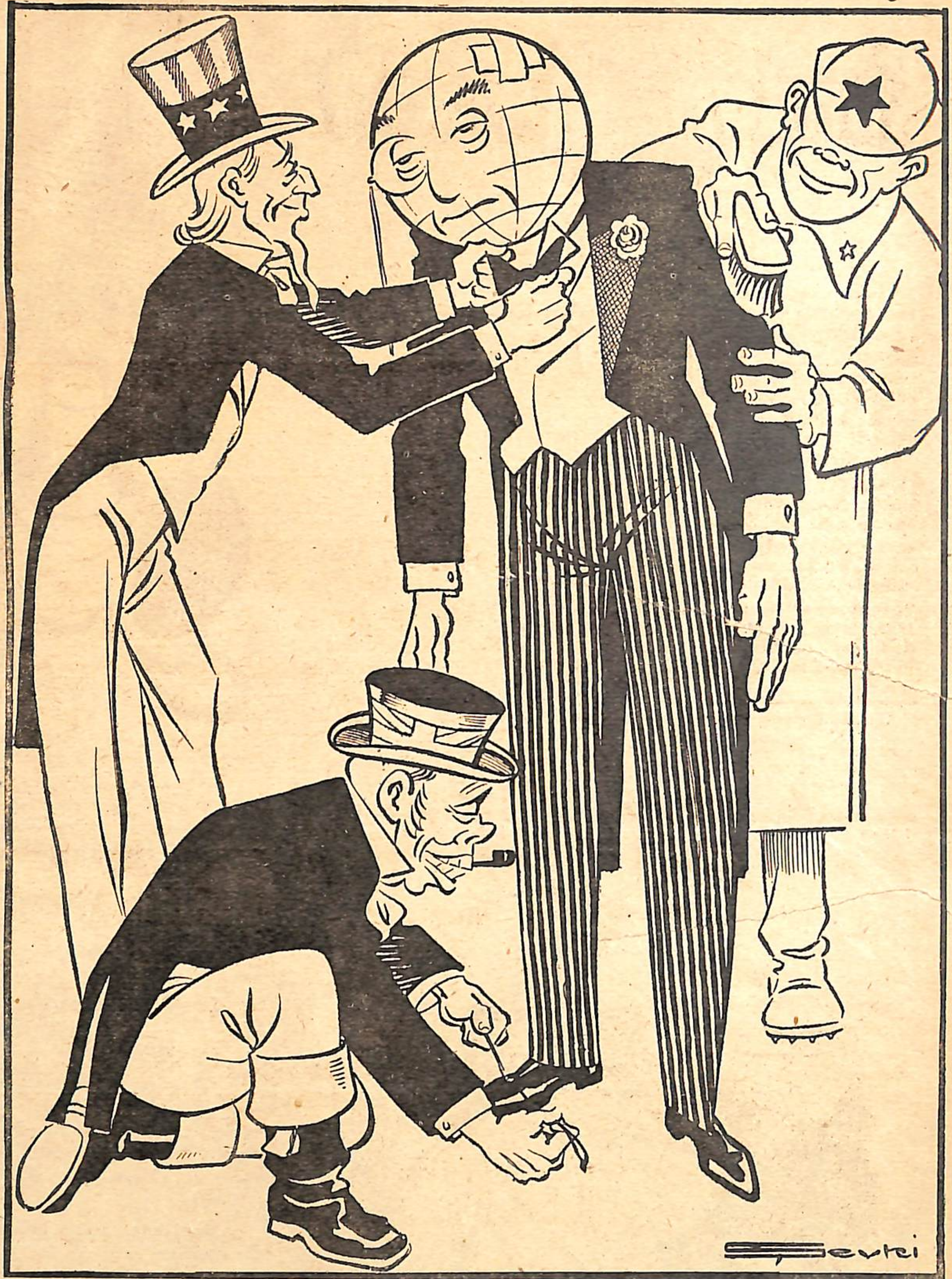
Alkışlar arasında kürsüden inen üstadın yerine Osman Şevki Uludağ çıktı :

— Görüyorum ki baylar, dedi, çoğumuzun akordu bozuldu. Beş dakika istirahat verelim. Bu sırada asabiyeciler meslektaşlara biraz lokman ruhu içirsinler, kolonya koklatsınlar.. Sonra oturuma gizli devam edelim, daha iyi olur..

Bu fikir reye kondu. Mevcudun yarısı parmak kaldırdı. İçlerinden biri altı parmaklı olduğu için ekseriyetle kabul olundu. Çaresiz, oradan ayrıldım.

Görünmiyen Adam

San Fransisko konferansına hazırlık..

Dünya — Allah utandırması'n!..

F Ü T Ü R İ S T !..

Geçenlerde ölen meşhur şair Marinetti sanatta fütürizm denen bir cereyanın babasıdır. (Future) istikbal demektir. Marinetti'nin istikbali ne kadar isabetle gördüğü hakkında şu fıkra nakledilir :

Bir piyesi ilk defa temsil edileceği gün, Marinetti bakkalları dolaşıp pişmiş yumurta, domates, patates satın aldı. Bunları büyük sepetlere koyup tiyatronun kulislerine yerleştirdi.

Perde açılıp temsil başladı. Şairin kulakları dört açılmış, tetikte, bekliyordu. Umduğu netice tahakkuk edince, yani salondan ilk ıslık ve yuhalar başlayınca Marinetti ne kadar yumurta ve domates varsa aktörlere dağıttı. Bunlar da hemen ellerine verilenleri seyircilere fırlatmağa başladılar.

Böylece, halkın sahneye yumurta vesaire yağdırması önlenmiş oldu!

Şundan bundan

Türkçe İhtisası

Tabii herkes gazete okuyor; mecmua okuyor. Herkesin ne okuduğu gerçi bizi ilgilendirmez. Fakat nihayet bu yazılan ve okunan şeylerin Türkçe olması herkesle beraber, hattâ herkesten fazla bizi ilgilendirir.

Okuduklarımız arasında fıkra var, roman var, makale var.. Bunların ne olduğu hakkında fikrimiz de var. Sonra, doğrusu bu güne kadar Türkçe bir ihtısas makalesinin ne demek olduğunu bilmiyorduk. İşte "İstanbul seririyatı„ dergisinin 1945 yılına mahsus ilk sayısındaki baş makaleden, Türkçe bir ihtısas makalesinden cümleler:

«Bir taraftan beynin normal sitoarşitektonisi, fizyolojisi, diğer taraftan şimik topografisi, elektroansefalografisi yapıldı. Mikrobiolojik ve bioşimik bulgarlardan istifade edildi».

«... baş orta hattının üç santimetre dışında trepane edilen prefrontal substantia alba içine alkol enjekte ediyor.»

«... böylece dünya nöropsikiatrisine (psikoşirüje) kelimesile tavsif edilebilecek bir nöroşirürjikal tedavi şekli girmiş oldu».

Pes!!!...

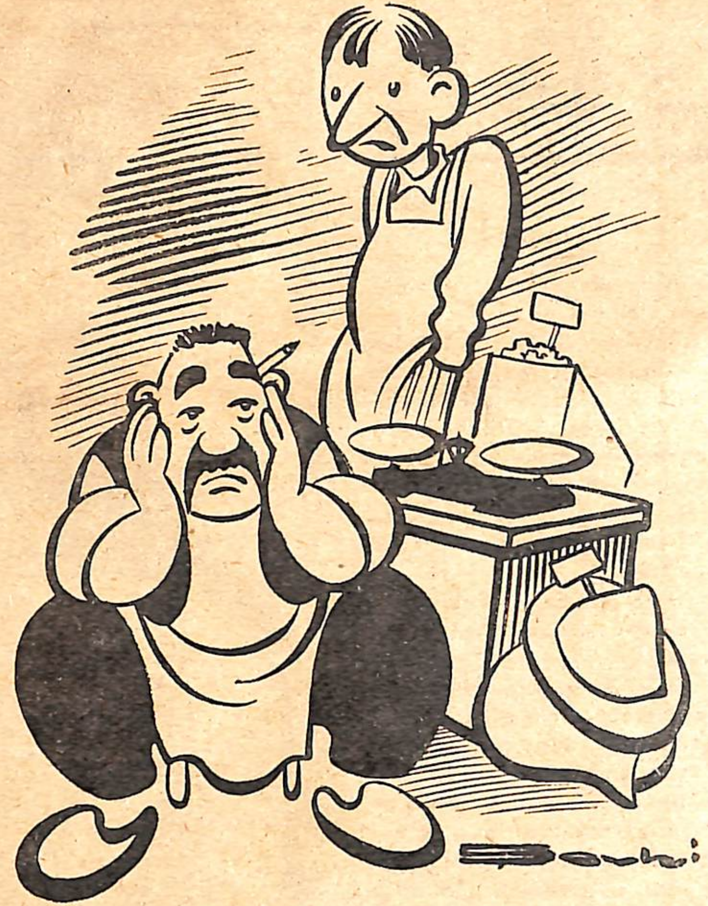
Değirmen

Reşat Nuri Güntekin, yeni bir eser neşretti: Değirmen. Kitapçı vitrininin önünde, Orhan Veli, gözleri parlıyarak sordu:

— Acaba bu değirmen ne öğütüyor? Sanat mı?

Asaf Halet Çelebi aynı hırsla cevap verdi:

— Ne öğütecek, para!..

— Ne düşünüyon usta?..

— Nasıl düşünmeyin oğul?.. Harp ilân ettik emme kimsenin aldırdığı yok: Ne pirinç istif eden var, ne makarna ıstok eden!·

Gazetelerden: Lokantalarda yemekler tartılarak verilecek..

— Bu terazi ne yahu?.. Sayyar satıcılığa mı başladın?..

— Hayır, lokantaya yemek yemeğe gidiyorum!..

Nezaket

Bir İngiliz diplomatı, bir kabul resminde ve sofrada geçkince bir dulun yanına düşmüştü. Bir sürü gevezelikten sonra dul bayan genç diplomata sordu:

— Beni kaç yaşında tahmin ediyorsunuz?

Diplomat tereddüt edince geçgin dul ısrar etti:

— Söyleyin canım.. Herhalde bir fikriniz olacak, ne tereddüt ediyorsunuz?

Diplomat cevap verdi:

— Acaba güzelliğinize bakıp göründüğünüzden on yaş küçük mü söylesem, zekânıza bakıp on yaş büyük mü söylesem diye düşünüyorum!..

Kibar

Vapurda yaşlı başlı iki zat birbirlerinin gazetelerini göz ucile süzüyorlardı. Biri mırıldandı:

— Kibar hırsızı sinemada yakalamışlar..

Öbürü de cevap verdi:

— Tabii.. Kibar hırsız bu.. Köprü altında yakalanacak değil a...

Yaş

Tanınmış bir avukat (ne mazhariyet!) tanınmış bir bayanla (ne felâket!) bir meclıste münakaşaya girişmişlerdi:

Avukat — Emin olun sevgili bayan, bu gün herhangi bir erkek sizin kadar ev işinden anlar..

Bayan — Lâtife ediyorsunuz her halde..

Avukat — Vallahi ciddî söylüyorum. Dikkat edin bakın, erkeklerin çoğu ev işlerinde bayanlarına yardım ederler..

Bayan— Belki doğru olabilir ama, erkekler nihayet bunu beş seneden beri yapıyorlar. Halbuki biz, beş bin seneden beri ev işleri yapmaktayız!

Avukat — (Hayretle) Ya! tebrik ederim doğrusu, hiç de yaşınızı belli etmiyorsunuz!

Kadın — Sulh olur olmaz kimbilir Avrupadan neler gelecektir...
Erkek — Malûm karıcığım: Feryatlar, hıçkırıklar, göz yaşları!..

YAHYA KEMAL'E MEKTUP

C. H. P. Estetik müşaviri

"Perişan-hâlin oldum, sormadın hâl-i perişanım,,
Metettim şi'r-i nev-peydânı, zira, sende dermanım.
Nüfuz-ı dâhiyanendir muradım, çünki hayranım,
Gözüm Yahya Kemâlim, sevdiğim devletlü sultanım!

Dram yazdım otuz beş tabloluk, tasvir-i hâl ettim;
"Büyük dostum!,, deyip bay Muhsin'e arz-ı kemal ettim;
Ne buldum Parti'den, yârab, neler lâkin hayal ettim,
Gözüm Yahya Kemâlim, sevdiğim devletlü sultanım!

Tamamen reddedilmiş her eser.. Elbet adalettir!
Demek bir anlıyan yokmuş bu san'attan, felâkettir!
Ya dostluk hakkı Dehrî'nin, nedir dersin, ne hâlettir?
Gözüm Yahya Kemâlim, sevdiğim, devletlü sultanım!

Dehrîi zaman

GARSONİYER!

Genç ve zengin bir dostum var.. Bekârken hovardalık âlemlerinin yıldızı idi. Evlendikten sonra biraz durulacak, sükûnet bulacak sanıyordum. Tahminim büsbütün aksine çıktı. Eski takıntılariyle alâkasını kesmedikten başka birtakım yeni âşinalar peydaladı. Fakat hin oğlu hin, kurnaz bir adam.. Karısının bir şey sezmesine imkân vermiyor.. Çünkü âşıkdaşlık işlerini daima gündüz, çalışma saatlerinden çaldığı zamanlarda görüyor.. Arasıra bana uğrar, başından geçen maceraların en tuhafını, en enteresanını anlatır.. Geçen gün yine deli bir rüzgâr gibi telâşla kapıdan içeriye girdi. Ohlaya puflaya karşımdaki sandalyeye geçip oturdu. Bir sigara uzattım, bir kahve ısmarladım. Konuşmıya koyulduk :

— Hoş geldin Şekipçiğim.. Ne var ne yok!

— İyilik, güzellik!

— Haydi, haydi nazlanma.. Sen buraya sermayesiz gelmezsin!.

Güldü ve dudak büktü :

— Sermaye var, doğrusunu istersen.. Fakat bu seferki hepsinden tuhaf ve garip.. Hem de günün iktisadî ve içtimaî sıkıntılarından biriyle yakından ilgili.. Bilmem sana vaktile bahsetmiş mi idim. Sevgililerim arasında bir de Rum dilberi vardı : Madam Aspasya Kanakaris.. Evli olduğu için buluşma zamanlarımızda o da benim kadar heyecan ve telâş gösteriyordu. Hattâ bir gün bana :

— Ah, Şekip, dedi, seni çok seviyorum ama, böyle bugün burada, yarın şurada pansiyon odalarında sürünmekte devam edersek benden paso.. Birbirimize kırılmadan «Adiyö!» diyelim daha iyi!..

Biraz canım sıkılarak sordum :

— Peki ama, ne yapalım?

— Ne yapacaksın, şöyle küçük bir apartman, bir garsoniyer bul!

— Alay mı ediyorsun Aspasya.. Şu anda apartman değil, boş bir fare deliği ele geçirmek kabil mi?

— Bir iki bin lira fedakârlık edersen mümkün olur sanırım.

— İyi ama, bir mahzur daha var.. Ben evli bir adamım.. Kendi oturduğum apartmandan başka bir meskenin kontratına imza atamam. Yoksa karım tahkikat yapıp ta bu işi meydana çıkardığı zaman mahkûm oldum gitti.

— Zarar yok.. Kontratı ben imzalarım.. Kocam çok kıskançtır ama, o kadar duygulu bir adam değildir, takibinden filân korkmam..

İki üç dakika düşündüm: Teklifi pek yabana atılacak bir fikir değil!.. Çünkü gerek Aspasya ile gerekse diğer sevgililerimle Beyoğlunun pis randevu evlerinde çok zahmet çekiyor ve üzülüyordum. Bu suretle esaslı bir yer tedarik edecek olursam gönül eğlencelerimi sıraya kor, her birini haftanın bir gününde orada rahatça kabul ederdim.

***

On gün telefon etmedik tellâl, başvurmadık emlâk acentesi bırakmadım. İki bin lira kadar hava parası ile birlikte kendilerine de ayrıca iki yüz elli lira komüsyon vermeği vadettim.

Buna rağmen bekle babam bekle! Hiçbir taraftan hayırlı bir haber gelmiyordu. Buluştuğumuz zaman âdeta kadının yüzüne bakamaz bir hale gelmiştim. Fazla beceriksiz bir insan olduğuma hükmetmesinden korkuyordum. Bereket versin Aspasya çok naziktir. Bir daha o meseleden bahsetmedi ve nihayet mübarek anka kuşu da ele geçti. Bulgar çarşısının yan sokaklarından birinde iki buçuk odalı bir daireyi bin sekiz yüz lira hava parası ile kapattık. Hemen Aspasyaya telefon ettim. Hazırlanmış olan mukaveleyi imzaladı. Apartman oldukça haraptı. Ötesini berisini tamir ettirdik. Duvarlara badana yaptırdık. Bundan sonra da döşeme, dayama faslına giriştik. Bir on gün de öyle geçti. Geçti ama, o küçücük yer de şık ve zarif bir garsoniyer halini aldı. Anahtarın birini Aspasyaya sunduk. Gerçi sevgililere anahtar vermek tehlikeli bir iştir, aşk tarihi bu yüzden vukua gelmiş rezaletlerle doludur. Ama esas fikri bana Rum dilberi ilham etmiş olduğu için ondan böyle bir fikri esirgeyemezdim. Bir tanesini de tabiî ben muhafaza edeceğime göre geridekilere bir şey kalmıyordu. Çünkü zaten iki tane anahtar vardı. Ötekiler kaybolmuştu. İsabet!

***

Bir gün öğleden evvel Aspasya ile yeni aşk yuvamızda buluştuk. O, yemeği orada birlikte yememizi teklif etti. Halbuki ben kulüpte birine söz vermiştim. Mutlaka buluşmamız lâzımdı. Sevda işlerimi düzene koyduğum için çok memnundum. Neşe ve keyif içinde arkadaşımla birlikte masa başına geçtik. Birer kadeh te rakı ısmarladım. Tam kadehi ağzıma götüreceğim sırada kapıcı geldi.

— Bir bay, dedi, sizi misafir odasında bekliyor!

Garip şey.. Bu saatte beni hangi münasebetsiz arayabilirdi. Fena halde canım sıkıldı. Sinirli sinirli kalktım. Sofaya çıktım. Misafir odasına girdim. Baktım o zamana kadar hiç yüzünü görmemiş olduğum kılığı kıyafeti temiz bir adam ayakta duruyor.

Gülerek elini uzattı :

— Şekip beyle müşerref oluyorum, değil mi?

Dedi. Hayret ve tereddüt içinde cevap verdim :

— Evet..

— Bendeniz Kanakaris.. Madam Aspasyanın kocası..

Böyle vaziyetlerde oldukça pişkin ve metanetliyimdir ama, hiç beklemediğim bir anda sevgililerimden birinin meşru sahibi ile karşılaşmak yine hoşuma gitmedi. Durduğum yerde sarsıldığımın farkına vardım.. Vücudumdaki bütün kanın kalbime ve dimağıma hücum ettiğini hisseder gibi oldum. Her halde yüzüm de sarardı sanırım.. Adam da durumumun müşküllüğünü kavramış olacak ki hemen sözünü tamamladı :

— Affedersiniz, sizi rahatsız ettim, kusuruma bakmayın.. Fakat bize karşı göstermiş olduğunuz lûtufkârlığı teşekkürsüz bırakamazdım.. Apartman için mil mersi!. Sayenizde başımızı sokacak bir yer bulduk!.

— Estağfurullah!

dan başka ne diyebilirdim.. Görüyorsun ya, azizim, el oğlu veya kızı zamanın güçlüklerini yenebilmek için ne yollardan yürüyor, ne hilelere baş vuruyor.. Yalnız büsbütün enayi mevkiinde kalmadığımı kendi kendime telkine çalışarak şöyle teselli buluyorum : Bu apartmanı bulmak için sarfettiğim enerjinin ve paranın karşılığını Aspasyadan fazlasiyle ve faizi ile vaktile aldım!

A. Hidayet Reel

Apaş Kız!

Tefrika No. 1

Yazan: A. H. REEL

Sıcak bir yaz gecesiydi. Şehrin ne alçak kıyı kısımlarında, ne de yüksek yedi tepesinden birinde küçük bir çocuğun cılız nefesi kadar hafif bir rüzgâr esmiyordu. Yapraklar ağaçların dallarına sağdan soldan ve uçlarından bağlanmışlar gibi hareketsiz duruyorlardı. Su buhariyle dolu hava hangi evin penceresinden içeriye girse, hangi insanın dudadaklarını ve burun deliklerini aşsa orada sıkıntılı ve boğucu bir tesir yapıyordu. Herkes biraz ferahlamak için sokağa fırlamıştı. Gaddelerde dolaşan erkekler ceketlerini sırtlarına vurmuşlar, kapılarının önüne iskemle atıp oturanlar göğüslerini bağırlarını açmışlar, her hangi bir taraftan kopup gelecek bir lokma meltemi bekliyorlardı.

Açık hava gazinolarına o akşamki kadar müşteri hücum ettiği hemen görülmemiş gibi bir şeydi. Taksim - Harbiye - Maçka üçgeni arasındaki vâdide alaturka ve alafranga musikinin çeşit çeşit nağmeleri birbirleriyle karşılaşıp evvelâ çarpışıyor, döğüşüyor, sonra ahbap olup kol kola dolaşıyorlardı.

Sipahi ocağının yanındaki sokağın bir başından öbür başına gerilmiş çardak tahtalarının üstüne oturtulmuş kırmızı Neon lâmbaları sonsuz kalabalığı kendine doğru çekiyor, kadın, erkek, çoluk çocuk, «Bel-vü» levhasının altından geçtikten sonra bir lâbirentin dehlizlerinden daha karışık ve dolambaçlı yollardan ancak Sırat köprüsünde tesadüf edilmesi muhtemel olan güçlüklerle karşılaşarak dolaştıktan sonra alkol ve tütün kokan, şarkı, ses, saz ahengi duyulan, havadan mehtapla yerden ampullerle aydınlatılmış parlak bir cennete varıyorlardı.

Sait bey de o levhanın çekisine ve büyüsüne kapılıp bir grupun peşine takılarak kendisini yarısı kafes tarzında yükseltilmiş yeşil boyalı tahta bölmenin içerisinde bulmuştu. Fakat etrafına bakar bakmaz deminden beri gönlünde bir kuş gibi çabalayan merak ve ümit duygusu anide İstanbulun o akşamki havası gibi hareketsiz kaldı. Zavallı ihtiyarın yüzündeki buruşukluklar sanki birdenbire iki misli oluverdi. Bahçenin bu kısmında oturmak istiyeceklere değil, ayakta durmıya razı olacaklara bile yer bırakılmamıştı. Soldaki üstü kapalı kışlık kahvenin pencerelerine bile bir takım delikanlılar ilişivermişler, Taşkışlaya bakan cephedeki parmaklıklara saçları renk renk kurdelâlarla sıkılmış genç kızlar yaslanmışlardı. Üstü şişe, bardak, tabak dolu tepsileri var kuvvetleriyle havaya kaldırdıkları sol ellerinin üstünde bir hokkabaz ustalığıyle sağa sola savurur gibi yapan garsonlar en ince patikalardan bile daha dar kalmış masalar arası yollardan kalabalık bir limanda yabancı bir transatlantiğini peşine takıp dolaştıran römorkör kolaylığı ile geçiyorlar, yanlız müşterilere pek fazla sürtünmiye mecbur oldukları anlarda:

— Baylar, bayanlar, dokunmasın, dökülmesin!

Feryadiyle onları eğilip başlarını omuzlarının arasına kısmıya, büzülüp ayaklarını iskemlelerin altına doğru çekmeğe mecbur ediyorlardı.

Sait bey, daima ensesine doğru kaymış bir vaziyette taşıdığı tepesi buruşuk, rengi uçuk fötr şapkasını sol eline aldı. Bastonunu da aynı koluna taktı. Sağ elini cebine sokup dokuma örneği bir mendil çıkardı. Elinin, yüzünün terlerini sildi. Başını salladı, içini çekti. Kendi kendine:

— Ya!.. dedi, şimdi buradan nefes almadan geri dönüp gitmesi de var.. Kırk yılda bir aklıma esti, bir saz dinlemek istedim. Ona da felek fırsat vermedi!

Şapkasını tekrar başına koydu. Mendilini cebine yerleştirdi:

— Acaba hangi taraftan kalabalığı daha kolay yarabilirim?

Diye sağına soluna bakınıyor, bastonunun uciyle ihtiyarsız yerdeki kumları, küçük çakıl taşlarını sinirli sinirli karıştırıyordu.

A.. A.. O ne ya! Uzaktan kendisine doğru bir el sallanıyordu.. Tuhaf şey, burada bir tanıdığa rasgeleceğini hiç te tahmin etmezdi. Yanlarında ve arkasında kadınlı erkekli bir sürü insan vardı. Herhalde bu davet işaretleri onlardan birine veya birkaçına olacaktı. Yaşlandıkça yakından iyi görmek kabiliyetini kaybeden gözleri uzaktan daha mükemmel seçmiye başlamıştı. Onun için ta sahnenin dibine sokulmuş olan yuvarlak kafalı, kır çember sakallıyı hatırlar gibi oldu. Şişeleri, bardakları ve meze tabaklarını müşterinin masası üzerine dizdikten sonra yükünü boşaltmış bir vinç hafifliği ile sol eline aldığı tepsiyi yanına sallandırıp, aslında herhalde beyaz olduğunda şüphe bulunmıyan, lâkin şimdi rengi esmerden ziyade karaya çalan peçetesini koltuğuna kıstırıp tırıs tırısa büfeye dönen bir garsonun arkasından onun açtığı yolda ilerliyen Sait bey deminki yeis ve ümitsizliğinin tamamiyle zıddı coşkun bir sevince kapılarak:

— Hay Allah müstahakını versin, bizim Hafız be!..

Diye mırıldandı. Sağa sola kıvrılaraktan, bazan da sonradan birleştirilmiş bir masa veya iskemle önünü çıkmaz sokağa döndürdüğü için geri dönüp bir başka yola yönelerekten Sait bey biraz sonra kendini çağırıldığı yerde buldu.

— Buyurun Sait beyefendi!..

— Bre Hafız sen burada ne arıyorsun?

— Aman efendim, dainizin musikiye ifrat derecede mahbubiyetim malûmu âlileri değil midir?

— Bilirim, bilirim ama, böyle yerlere geleceğini tahmin etmezdim.

Hafızın iskemlesini kendi altına sürmek istediğini gören Sait bey zoraki telâşlanmış gibi bir tavır takındı:

— Yoo.. Vallahi olmaz, ben sizi rahatsız etmiye gelmedim ki..

— Efendim, biz buranın yabancısı değiliz.. Garsona söyledim, şimdi bir başka

(Lûtfen sahifeyi çeviriniz)

Profesör — İşte bir sevinç delisi.. Parmaklarına zilleri takmış oynuyor!

Bir talebe — Neden çıldırmış efendim?..

Profesör — Bir gün mahalle bakkalında zeytinyağı buluvermiş te!

iskemle getirecek.. Siz buyurun allahaşkına...

Bereket versin, bu, karşılıklı ikram merasimi gaygaylı bir keman taksimi zamanına tesadüf etmişti. Yoksa, herhangi okuyucu kızın bülbülleştiği ana rasgelmiş olsaydı, şüphesiz tutkunlarından veya belâlılarından biri :

— E.. Susun be, sizi mi dinliyeceğiz!

Diye bağırırdı. Ne ise, iskemle geldi. Hafız Cabir efendinin masasına da sukûnet avdet etti. İki ahbap birbirlerini kâfi derecede ağırladıklarına kanaat getirdikten sonra hem etrafın hakkına, hem de pek sevdikleri musikiye hürmet ettiklerini göstermek için alçak sesle âdeta fısıltı halinde konuşmıya koyuldular.

— Hafız, doğrusu bu akşam seni burada göreceğimi dünyada aklıma getirmezdim...

— Ey efendim, radyoda alaturkamız azalınca doğrusu insanın arasıra içi çekiyor.

— İyi ama, burada içki, kadın, haram ve mekruh olanların hepsi var.. A.. A.. E olmuş sana olacaklar.. Rakı da içiyorsun.. Maşallah, türlü türlü de mezeler.. Bu kadar masraf, şu zamanda işlerinin pek fena gitmediğine delâlet eder...

— Vallahi Sait beyefendi, dinin esasının itikat meselesi olduğunu geç anladık... Cenabıhakka imanım sağlam ya, siz ona bakın.. Herhangi bir büyük günah ta işlesem elbet de bu âciz kulunu bir gün affeder. İşlere gelince sayenizde beş on para kazanıyoruz.. Kütüphanedeki Tasnif komisyonuna da yardım ediyorum.. Geceleri çalışıyorum..

Hafız Cabir efendi, son cümleyi söylerken dudaklarında hasıl olan gülümsemeyi, yüzünde beliren utangaçlık izlerini örtebilmek için sağ elinin avuç tarafını çenesinden yukarıya, kaşlarına ve alnına kadar götürdükten sonra tekrar indirdi. Deminden beri altına kıvırdığı bir ayağının üzerinde oturuyor, öteki ayağını sallandırıyordu. Onu da çekti ve iskemlede bağdaş kurmuş vaziyetine geçti. Sonra sol elinin parmaklarını açarak, sanki abdest alırken meshediyormuş gibi başından geçirdi. Sait bey, bastonunu önüne dikmiş, iki kolunun dirseklerini açarak ellerini bastonun üzerine yerleştirmiş, çenesini ellerine dayamış, gözbebekleri hayretten hayrete düştüğü için renkten renge giren eski arkadaşını dinliyordu.

— Aman Hafız, geçen ay kaç defa İstanbula Sunullah efendi hazretlerine geçtim. Fatihten muhtelif saatlerde döndüm. Kütüphanenin ışıklarını hiçbir zaman yanar görmedim.

— Şey... Efendimiz.. Yani her akşam çalışmıyorum.. Zatıâlilerinizin teşrifleri anı bendehanede bulunduğum gecelere tesadüf etmiş olacak..

— Canım Hafız, bana kül yutturmıya çalışma.. Tasnif komisyonu çoktan işini bitirdi. Eğer siz kütüphanede gece çalışmış olsanız Sunullah efendi hazretleriyle diğer dostların da haberi olmaz mı?

— Velinimetim affediniz, refikam cariyelerine kaçamak akşamları için aynı masalı anlatmıya alışmışmışım da onun için ihtiyarsız size de tekrar ediverdim.

— Ya.. Demek haliléniz hanımın böyle yerlere geldiğinizden haberleri yok..

— Tabiî yok, üstadım.. Siz hayatınızda bir defacık bile dünya evine girmemiş olduğunuz için kadın kısmının, hele meşru zevcenin ne insafsız bir müstebit olduğunu tahmin buyuramazsınız..

— Vaktile yine senden, senin gibi eşten dosttan işitmiştim. Hattâ yanılmıyorsam galiba sen anlatmıştın.. Refikan aylığı elinden alır, sana zaruri masraflar karşılığı olmak üzere miktarı pek az bir gündelik verirmiş...

— Evet efendim, o vakit öyle idi ama, şimdi maymunun gözü açıldı!..

— Ya.. A.. Demek, artık öyle yapamıyor...

— Yapıyor, yapıyor ama, üstadım, malûm ya, son zamanlarda ağniyamıza bir antika, stil eşya, eski yazı merakı geldi. Âcizane bizim de, malûmu âliniz, biraz hattatlığımız yardır. Allah bereket versin, alelâde sülüs veya talik bir levhayı kırk elli liradan aşağı yazmıyoruz. Sonra, ötedenberi bir az musiki ile de teveggulum olduğunu bilirsiniz.. Şarkı besteleri de yapıyorum, üstadım..

— Ben de meraklıyım Hafız.. Yeni şarkıları az çok ben de takip ediyorum... Çoğu kıymetsiz şeyler.. Buna rağmen yine son devrin bestekârlarından haberim var.. Senin adının gaçtiğini duymadım.. Herhalde müstear bir isim kullanıyorsun galiba..

Hafız, gülümsemesini ve utangaçlığını saklama hareketini yeniden tekrar etti. Sol elinin iç tarafını çenesinden yukarıya doğru sürüp indirdi :

— Evet efendim, şarkılarımı müstear bir adla piyasaya çıkarıyorum... Bedia Çağlar...

— Ya.. A.. A.. Demek Bedia Çağlar sizsiniz ha.. Ama, acaba, dalgınlık eseri olmasın... Gazetelerde Bedia Çağlar, diye bir okuyucu kızın ismine ve resmine de tesadüf ettim galiba..

Cabir efendi, avucunu yüzünden geçirme hareketini tekrar etti. Sakalının üst taraflarında berber vaktiyle ustura ile aldığı için şimdi budanmış dallar gibi daha kuvvetle fışkırmış kısa kılların civarlarında hasıl olan kızartıyı saklamak istedi.

Bereket versin, taksimin bitmesi ve faslın başlaması imdadına yetişti. İki eski ahbap sustular. Gözlerini sahneye dikerek sükût içinde sazı ve şarkıları dinlemeğe koyuldular.

Dinlenme aralığına kadar sade konuşmadılar değil, kıpırdamadılar bile.. Yalnız zaman zaman Cabir efendi, rakısından bir yudum alıyor, teneke çatalı gürültüsüzce rasgele meze tabaklarından birine batırıyor, ağzına götürüyordu.

Saten perde kapanıp ta etrafta gürültü, uğultu ve hareket başlayınca Hafız birdenbire yerinden sıçradı :

— Aman üstadım, dedi, affedersiniz, ne emir buyurursunuz, sormayı unuttum.. Siz de rakı mı içersiniz.. Yoksa bira mı.. Yahut ta..

— Sait bey hem tevazu, hem de istiğna ile cevap verdi :

— Hafızcığım, ben senin davetlin değilim ki üzülüyorsun.. Bir kahve içeceğim, fakat Allah aşkına, alaturka iş görmeğe, parasını vermeğe kalkışma!.

— Yo..o.. üstadım olmaz, vallahi billahi olmaz.. Kırk yılda bir, sizi izaz edebilmek için küçük bir fırsat elime geçer de onu kaçırır mıyım?

Hemen çatalı tabağa vurdu. Gelen garsona teklifsizce :

— Recepçiğim, dedi, beyefendiye şöyle şekeri kahvesi karar bir okkalı.. Ocakçı Fehmiye benden selâm söyle tiryaki işi olsun!.

Garson uzaklaştıktan sonra Sait beyin yüzünde yapmacık bir hayret ve müstehzi bir takdir izi peyda olmuştu :

— O, maşallah, dedi, siz buranın devamlı müşterisine benziyorsunuz..

Hafız, hazım cihazlarından kanına ve dimağına geçip oradan mânevî varlığına nüfuz eden alkol yavaş yavaş utanma ve sıkılma hislerini erittiği için açılmakta güçlük çekmedi :

— Sait beyefendi, dedi. Allahın bildiğini kuldan ne saklayayım, bu muhite düştüm düşeli benliğimi kaybettim, âdeta bir başka hüviyet sahibi oldum. Şaşmakta haklısınız.. Karşınızda gördüğünüz hiç te eski Hafıza benzemiyor, değil mi?

— Yok. estağfurullah.. Hani fena bir kasitle söylemedim..

Cabir efendi birdenbire coştu ve vakaları bir zincirin halkaları tarzında yekdiğerine kenetliyerek anlatmıya koyoldu :

— İster ayıplayın, isterseniz sövün, sayın.. Ben âşık oldum mirim.. Füzuli ne diyor,

Rüsvay gerek hemişe âşık

İşte galiba ben de o yolu tuttum.. Ama, hayat ne imiş ancak şimdi anladım. Ruhum, canım, varım, yoğum Bediacığım bana yaşamanın zevkini tattırdı. Küçükten beri böyle bir sevginin tahayyülü bile ufkumda bir ümit ve teselli yıldızı gibi parlıyordu. Halbuki, şimdi bu bir hayal değil.. hakikat.. gerçek!.. Evet, gençliğimin en hararetli devrinden beri bu mesut anı bekliyordum. Mucize nihayet hasıl oldu. Halbuki elli iki yaşına kadar hiçbir kadın bana alıcı gözle bakmamış, «Yavrucuğum! Şekerim!» dememişti.

— Peki.. Ya halileniz hanım..

— Üstadım, pek iyi bilirsiniz ama, tecahülü ârifane ibraz buyuruyorsunuz.. Eski devirde bizim tarzda evlenmiş olanlar için sevgi, ayda haftada bir hayvanî bir ihtiyacı tatminden ibaretti! Sait beyefendi, eğer hayatta Bediacığıma tesadüf etmeden ömrümü tamam etmiş olsaydım, gözlerim açık gidecekti. Ona nasıl tesadüf ettim. Bu, uzun bir hikâyedir. Hattâ romandır, roman üstadım.. Ama başınızı ağrıtmazsam anlatacağım.. Ah.. Ne acıklı manzaraydı ya Rabbi!. Siz, dünya evine girmeğe tenezzül etmediğiniz için belki tahmin ve tasavvur buyuramazsınız..

(Arkası var)

KISMET

Kısmet ve saadet fenerle aranarak bulunmaz! Onu bir "Millî piyango„ bileti ile hiç beklemediğiniz bir günde elde edebilirsiniz!

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Küçük Carî Hesaplar
1945 İKRAMİYE PLÂNI

Çekilişler:

29 Sonkânun, 2 Mayıs, 24 Ağustos, 1 Sonteşrin tarihlerinde yapılır.

1945 İKRAMİYELERİ

1 adet ARSA *(İstanbul'da Büyük Yalıda. Ada; 164, Parsel No. 4, 923 m²)*

1 adet	2000 liralık	= 2000. — lira
3 „	1000 „	= 3000. — „
4 „	500 „	= 2000. — „
10 „	200 „	= 2000. — „
25 „	100 „	= 2500. — „
100 „	40 „	= 4000. — „
150 „	20 „	= 3000. — „
300 „	10 „	= 3000. — „

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz aynı zamanda talihinizi denemiş olursunuz.

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Dokuzuncu sayısı çıktı.

Profesör ve mütehassıslar tarafından yazılmış olan mühim yirmi beş bent vardır. Cildin tamamlanması yaklaştı. İhmal etmeyip, alınız.

PUDRALAR MODASINDA

Yeni ve fevkalâde bir

TEBEDDÜL

Mübalâğalı gayri tabiî "Makyaj„ kalmadı.

Cilde sürülecek gayri mer'i yeni bir pudra, tabiî bir güzellik verir.

Parisin şık kadınları, yeni bir moda icat etmişlerdir. Bütün gün sabit duran ve hiç parlaklık izi bırakmayan, bir gül teni veren yeni bir pudra bulmuşlardır.

Bunun sırrı: İpekli elekten üç defa geçirilmiş en saf ve en ince pudrayı iki defa krema köpüğü ile karıştırılması usulü ile izah edilebilir. Fransız kimyagerlerinin senelerce araştırmaları neticesinde elde edilen bu usul, Tokalon müessesesinin inhisarı altındadır. Bu yeni Tokalon pudrası, artık parlak burunlara ve yağlı ciltlere ebediyen son vermiştir. Cildinize, sekiz saat zarfında "Mat„ duran nefis ve güzel bir renk verir. Rüzgârda ve yağmurda ve hattâ terlemede cildinizi parlak göstermez. "Fini Mat„ Tokalon pudrasını kullanırsanız simanıza bir gül yaprağının tazeliğini ve güzelliğini bahşeder, sevimliliğinizi ve cazibenizi bir kat daha arttırırsınız. On muhtelif ve yeni cazip renkte olan Tokalon pudrasından birini intihap ediniz.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU
Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 25 M. Posta kutusu 622, İstanbul.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat
Bahçekapı: SALİH NECATİ

7000
SENE
EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri oldugunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

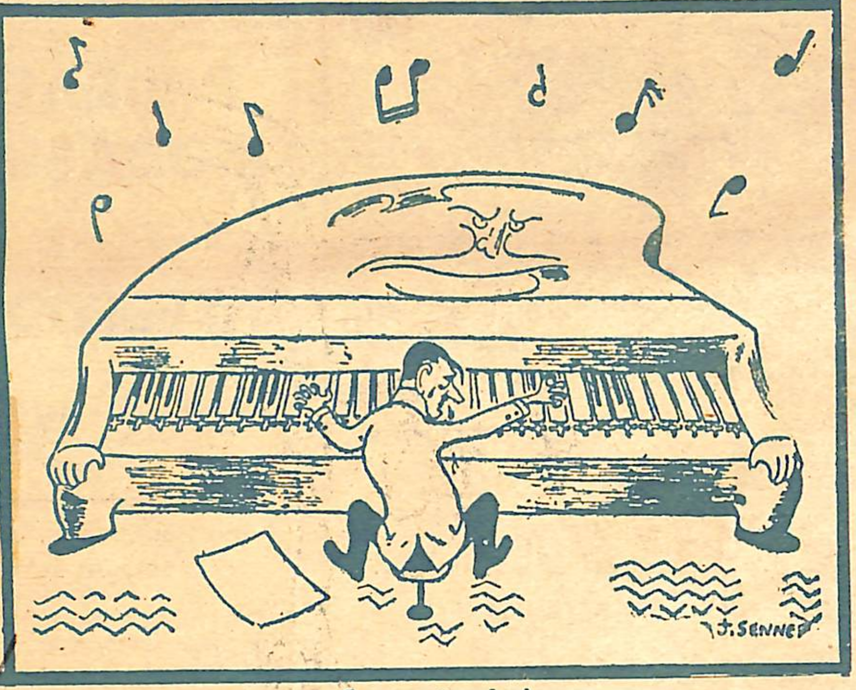
Bira besler, serinletir, neşe verir.

Sahibi: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

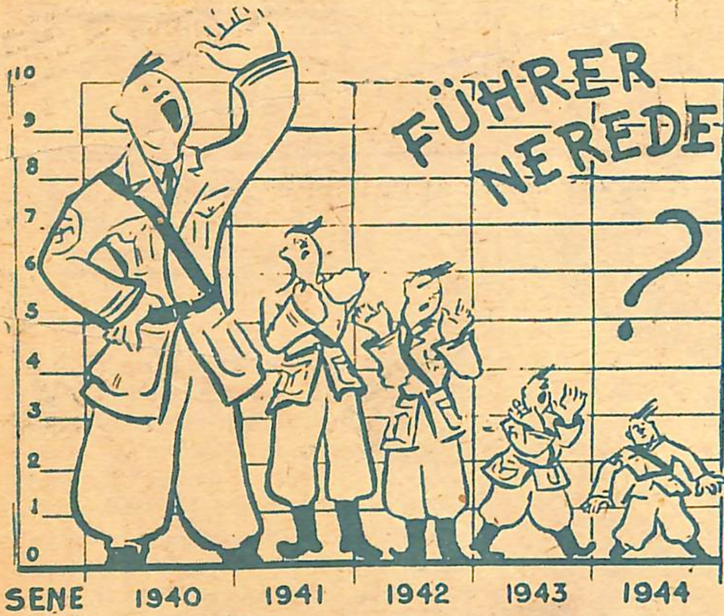
Dünya Karikatürleri

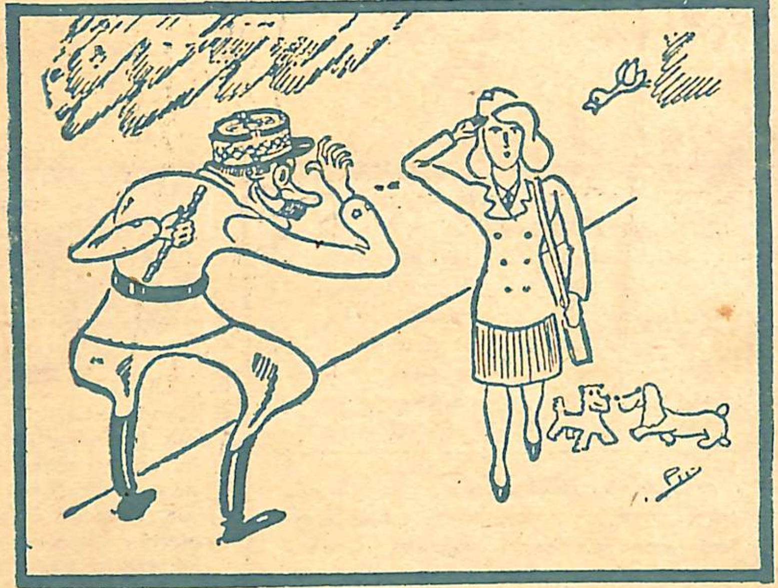
Yaralı ahtapot!

Son nağmeler!..

Hitlerin harb yıllarında görünüşü!

Fransada: İlkbahara taarruz hazırlığı!

AKBABA NEŞRİYATI:

Göç: Yusuf Ziya Ortaç (100 kuruş) — Ocak: Yusuf Ziya Ortaç (50 kuruş) — Millet ve İnsan; Peyami Safa (75 kuruş) — Dost Görünen Düşman: Ömer Rıza Doğrul (75 kuruş) — Kahramanlık Şiirleri (75 kuruş) — Akbaba koleksiyonu (600 kuruş).

Umumî satış merkezi: İstanbul, Ankara caddesi, Akbaba idarehanesi.